

پیام هشت

حکمت گوناگون خدا

مطالعه متون مقدس: امثال ۱: ۲؛ ۸: ۱-۳۱؛ ۹: ۱۰؛ رومیان ۱۱: ۳۳؛

اول قرن‌تیاں ۱: ۲۴، ۳۰؛ کولسیان ۲: ۲-۳؛ افسسیان ۳: ۱۰

۱. کتاب امثال بر حکمتی که از جانب خدا توسط تماس با خدا دریافت کردیم تأکید می‌کند - ۱: ۲؛ ۲: ۱۰؛ ۴: ۵؛ ۹: ۱۰؛ ۱۱: ۲؛ ۱۴: ۳۳:

آ. موضوع کتاب امثال زیستن یک زندگی خداگونه توسط حکمت خداست - ۳: ۱۳-۱۸؛ ۸: ۱۱.
ب. اندیشه مرکزی امثال این است که ما باید جوای حکمت باشیم تا بتوانیم یک زندگی خداگونه که مقبول خداست را بر زمین زیست کنیم - ۲: ۱-۹.
پ. حکمت از خدا می‌آید: «یهوه خداوند است که حکمت می‌بخشد؛ / از دهان اوست که دانش و فهم بیرون می‌آید» آ. ۶.
ت. حکمت از طلا، نقره، و مرجان با ارزش‌تر و بهتر بوده، و از هر چیز دیگر پسندیده‌تر است - ۳: ۱۴-۱۵؛ ۸: ۱۱، ۱۹.

ث. در بخش‌هایی از امثال، حکمت خدا تجسم شده است - ۱: ۲۰؛ ۳: ۱۹؛ ۴: ۵-۹؛ ۸: ۱-۳۶:
۱. این تجسم حکمت خدا، به دو می در تثلیث الهی اشاره دارد، که از جانب خدا، برای همه ایمانداران عهد جدید، حکمت شد - متی ۱۱: ۱۹؛ کولسیان ۲: ۳؛ اول قرن‌تیاں ۱: ۲۴، ۳۰.
۲. «یهوه خداوند به حکمت خود زمین را بنیان نهاد» - امثال ۳: ۱۹ آ:
(آ) آن کسی که یهوه خداوند توسط او زمین را بنیان نهاد و آسمانها را استوار ساخت، مسیح است، که حکمت خداست - اول قرن‌تیاں ۱: ۲۴.
(ب) حکمت، به عنوان معمارِ خلقت خدا، خشنودی خداست - امثال ۸: ۳۰.
(پ) خلقت خدا از طریق مسیح است، همان که حکمت و خشنودی خداست - ۳: ۱۹؛ کولسیان ۱: ۱۶-۱۷؛ عبرانیان ۱: ۲.

۲. رومیان ۱۱: ۳۳ از حکمت خدا می‌گوید: «وه که چه ژرف است دولت و حکمت و علم خدا!»:»

آ. دیدن تفاوت مابین حکمت و دانش امری مهم است - آ. ۳۳:
۱. حکمت برای طرح ریختن و قصد کردن است - افسسیان ۱: ۹؛ ۳: ۱۱.
۲. حکمت، در آغاز هرچیز دیده می‌شود، همانطور که رومیان ۱۱: ۳۶ نشان می‌دهد: «همه چیز از او، و به واسطه او، و برای اوست.»
۳. خدا یگانه آغازگر است: «تنها یک خداست، یعنی پدر، که همه چیز از اوست» اول قرن‌تیاں ۸: ۶ آ:
(آ) خدا خیلی چیزها را نه با دانش خود بلکه با حکمتش آغاز کرده است - امثال ۳: ۱۹؛ ۸: ۱۲، ۲۲-۳۱.

(ب) وقتی خدا به جهت بکار بردن آنچه آغاز کرده، می‌آید، دانش [معرفت] خود را نشان می‌دهد.
ب. حکمت خدا، «حکمت خدا... در رازی نهان بود و خدا آن را پیش از آغاز زمان، برای جلال ما مقرر فرمود» - اول قرن‌تیاں ۲: ۷:

۱. به عنوان مرکز خدا، و به عنوان سهم ما برای مسرتمان، مسیح همان حکمت خداست در رازی عمیق و پراهمیت - رومیان ۱۱: ۳۳.
۲. درون خدا حکمتی نهفته در یک راز است؛ این حکمت، نهان بوده و پیش از آغاز زمان برای جلال ما مقرر شده است - اول قرن‌تیاں ۲: ۷.

پ. «هم او را که یگانه خدای حکیم است، به واسطه عیسی مسیح تا به ابد جلال باد! آمین» رومیان ۱۶: ۲۷:
۱. در کلیساهای محل در سر تا سر زمین، همه ما جلال را به یگانه خدای حکیم می‌دهیم.

۲. خدای حکیم بر طبق مکاشفه آن راز، که سر تا سر اعصار نهان بوده است، به ما عیسی مسیح را داد، و ما را نجات و تولد تازه بخشیده، از طریق توزیع الهی خود دائماً ما را تازه و دگرگون می‌سازد، و عاقبت ما را جلال داده و به صورت پسر نخست‌زاده خدا هم‌شکل می‌کند، و ما را به جلال خواهد آورد - آ. ۲۵: ۳: ۲۴-۲۵؛ ۵: ۱۰؛ ۸: ۱۶، ۲۳، ۲۹؛ ۱۲: ۱-۲.

۳. مسیح حکمت خداست - اول قرن‌تیان ۱: ۲۴:

آ. در عهد جدید، حکمت تجسم شده خدا همان مسیح به عنوان واقعیت است - امثال ۸: ۱، ۱۲؛ ۹: ۱؛ لوقا ۲: ۴۰، ۵۲؛ ۷: ۳۵؛ متی ۱۱: ۱۹:

۱. حکمت الوهیت مسیح در تناسب با میزان رشد بدنی او فاش شد - کولسیان ۲: ۲-۳؛ لوقا ۲: ۴۰، ۵۲.
۲. متی ۱۱: ۱۹ نشان می‌دهد که حکمت، مسیح است:
(آ) مسیح هرکاری که کرد با حکمت خدا بود، حکمتی که خود مسیح است - اول قرن‌تیان ۱: ۲۴.
(ب) این حکمت توسط کارها و اعمال حکیمانه او ثابت و تصدیق شد.
۳. در لوقا ۷: ۳۵ خداوند عیسی فرمود، «حقانیت حکمت را همه فرزندان او به ثبوت می‌رسانند»:
(آ) کسانی که به مسیح ایمان آورده‌اند، فرزندان حکمتند، همان کسانی که حقانیت مسیح و کارهای او را به ثبوت رسانده و مسیح را به عنوان حکمت خود پیروی می‌کنند.
(ب) کار مسیح این است که ما را به عنوان فرزندان حکمت، یعنی کسانی که به حیات حکمت اهمیت می‌دهند، تولید کند.

ب. در مسیح «همه گنجهای حکمت و معرفت نهفته است» - کولسیان ۲: ۳:

۱. مسیح یگانه منشأ حکمت و معرفت است:
(آ) ما باید حکمت و معرفت را از منشأ حقیقی آنها در خدا، ردیابی کنیم - اول قرن‌تیان ۸: ۶.
(ب) همه گنجهای حکمت و معرفت در مسیح، که حکمت خداست، نهفته است - کولسیان ۲: ۲-۳.
۲. این حقیقت که حکمت و معرفت، در مسیح تجسم شده، با کلام شفاهی خداوند ثابت شد، بخصوص کلامی که در انجیل‌های متی و یوحنا ثبت شده است:
(آ) کلام خداوند در این دو کتاب حاوی بالاترین فلسفه است.
(ب) مفهوم کلام خداوند عمیق و پراهمیت است.
۳. از آنجایی که حکمت و معرفت به عنوان گنجینه در مسیح ذخیره شده، ما نمی‌توانیم بدون مسیح دارای حکمت و معرفت باشیم - کولسیان ۱: ۲۷؛ ۳: ۴، ۱۰-۱۱.
۴. اگر ما تمام وجودمان را بکار ببریم تا با خداوند در تماس باشیم، مسیح به عنوان روح حیات بخش، روح و روانمان را اشباع خواهد کرد، و ما در تجربه خود دارای حکمت و معرفتی که در مسیح نهان است خواهیم بود - ۲: ۳.

۴. به عنوان ایمانداران، ما در مسیح هستیم، و مسیح از جانب خدا برای ما حکمت شده است - اول قرن‌تیان ۱: ۳۰:

- آ. آنچه ما ایمانداران به عنوان خلقت نو، داریم و هستیم از خدا و نه از خودمان است - رومیان ۱۱: ۳۶.
- ب. به عنوان حکمت ما، مسیح شامل تمام است، و از جانب خدا، در صداقت [عدالت]، قدوسیت و بازخرید [رهایی]، برای ما حکمت شده است - اول قرن‌تیان ۱: ۳۰:
۱. با مسیح به عنوان صداقت ما، ما توسط خدا عادل شمرده شدیم تا بتوانیم در روح متولد شده، حیات الهی را دریافت کنیم - رومیان ۵: ۱۸.
 ۲. با مسیح به عنوان قدوسیت ما، ما در روحمان تقدیس می‌شویم، یعنی، در ذهن، احساس و اراده، با حیات الهی او تقدیس می‌شویم - ۶: ۱۹، ۲۲؛ ۱۲: ۲؛ دوم قرن‌تیان ۳: ۱۸.
 ۳. مسیح به عنوان بازخرید ما، برای بازخرید [رهایی] بدنمان است که با حیات الهی او تبدیل خواهد شد تا به شکل پرشکوه او درآید - رومیان ۸: ۲۳؛ فیلیپیان ۳: ۲۱.

پ. عبارت «از جانب خدا برای ما» در اول قرن‌تین ۱: ۳۰ به موردی حاضر، عملی و تجربی، از راه انتقال، اشاره دارد:

۱. برای اینکه مسیح از جانب خدا برای ما حکمت شود، نشان می‌دهد که یک انتقال از مسیح به عنوان حکمت از جانب خدا به ما، برای تجربه روزانه ما، وجود دارد - آ. ۳۰.

۲. مسیح به عنوان حکمت باید پیوسته از جانب خدا به ما جریان یابد تا برای ما حکمت حاضر و عملی در تجربه ما باشد.

۳. اگر ما با خداوند بمانیم تا توزیع او را دریافت کنیم (یوحنا ۱۵: ۴-۵)، او به عنوان حکمت به درون ما انتقال می‌یابد تا به مشکلات و مسائل گوناگون پردازد.

۴. اگر ما با خداوند یک بوده و توزیع او را دریافت نماییم، او را تجربه می‌کنیم و روز به روز و لحظه به لحظه از او به عنوان حکمت‌مان مسرت خواهیم برد - اول قرن‌تین ۶: ۱۷؛ ۱: ۳۰.

۵. حکمت گوناگون خدا از طریق کلیسا بر ریاستها و قدرتهای جایهای آسمانی آشکار خواهد شد - افسسیان ۳: ۱۰.

آ. ریاستها و قدرتها فرشتگان خوب و بد هستند.

ب. افسسیان ۳: ۱۰ بخصوص به فرشتگان شرور - شیطان و فرشتگانش - اشاره دارد:

۱. شیطان پادشاهی، فرشتگان و حوزه حکمفرمایی خودش را دارد - متی ۱۲: ۲۶؛ ۲۵: ۴۱؛ افسسیان ۶: ۱۲: (آ) حوزه حکمفرمایی شیطان در هوا و بر زمین است - ۲: ۲؛ اول یوحنا ۵: ۱۹.

(ب) کتاب دانیال نشان می‌دهد که همه امتهای روی زمین تحت حکمفرمایی شیطان در هوا هستند - ۱۰: ۱۳.

۲. خدا از طریق کلیسا حکمت خود را نه تنها به نوع بشر بلکه به آن فرشتگان سرکشی که پیروان دشمن خدا هستند، خواهد شناسانید - مکاشفه ۱۲: ۷.

پ. حتی سرکشی شیطان نیز در قلمرو حکمت خداست - اشعیا ۱۴: ۱۲-۱۴:

۱. اگر به خاطر سرکشی شیطان نمی‌بود، حکمت خدا نمی‌توانست به طور کامل شناسانیده شود.

۲. شیطان فرصت‌های بسیاری را برای حکمت خدا فراهم کرده تا از راه‌های گوناگون اظهار شود، یعنی از راهها و جوانب متفاوت، و از زوایای بسیار - افسسیان ۳: ۱۰.

۳. عاقبت، شیطان، دشمن خدا، رام خواهد شد و حکمت گوناگون خدا را خواهد شناخت - آ. ۱۰.

ت. وقتی مردم برگزیده و بازخرید-شده خدا از غنای مسیح برخوردار شده و مسرت می‌برند، این غنا آنها را به عنوان کلیسا ترکیب می‌کند، که از طریق آن، حکمت گوناگون خدا به ریاستها و قدرتهای فرشتگان در جایهای آسمانی شناسانیده می‌شود - آ. ۸-۱۰:

۱. روزی می‌آید که از طریق کلیسا، شیطان و فرشتگان او سرافکننده [شرمنده] خواهند شد.

۲. آنها پی خواهند برد که هر کاری که کرده‌اند این فرصت را به خدا داده تا حکمت خود را ظاهر سازد.

۶. اورشلیم نو، به عنوان تکامل نهایی کلیسا، سرشار از حکمت خواهد بود - مکاشفه ۱: ۱۱؛ ۲: ۲۱؛ ۹-۱۱؛ ۲۲: ۱۶:

آ. اورشلیم نو توسط خدا طرح و بنا شده، همان معمار و سازنده «شهری با بنیاد» - عبرانیان ۱۱: ۱۰.

۱. این امر نشان می‌دهد که خدا طراحی ماهر و صنعتگری بزرگ است.

۲. خدا به عنوان یک چنین معمار و سازنده، به یقین شهری فیزیکی [مادی] را طرح‌ریزی و بنا نکرده است - مکاشفه ۲۱: ۹-۱۱.

۳. گفتن این که اورشلیم نو یک شهر فیزیکی است، حکمت خدا را دست کم شمرده، و او را به عنوان معمار جاودان با حکمت، تحقیر می‌کند - عبرانیان ۱۱: ۱۰.

۴. خدا یک موجودیت روحانی را برای ابراز جمعی خود [خدا] طرح کرده و بنا ساخته است - مکاشفه ۲۱: ۹-۱۱.

۵. خدا در حکمتش، توسط توزیع خود به عنوان معمار و سازنده در درون وجودمان، اورشلیم نو را می‌سازد – عبرانیان ۱۱: ۱۰؛ دوم قرن‌تیاں ۱۳: ۱۴؛ مکاشفه ۲۱: ۲؛ ۲۲: ۱-۲.
- ب. اگر ما دریابیم که اورشلیم نو یک نشان است که بر امور روحانی و الهی دلالت دارد، حکمت خدا را در این شهر خواهیم دید – ۱: ۱؛ ۲۱: ۹-۱۱.
- پ. خدا معمار و سازنده‌ای حکیم است که چنین شهری را طرح‌ریزی کرده و بنا می‌سازد تا اظهار کامل حکمت گوناگون او باشد – افسسیان ۳: ۱۰؛ مکاشفه ۲۱: ۲، ۹-۱۱.